

РЕШЕНИЕ

№ 1744

гр. София, 11.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **13691** по описа за **2019** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Й. А. Й., против Решение от 28.08.2019г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 101-ви състав, постановено по н.а.х.д.№ 17754/2018г.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно, тъй като при постановяването му са допуснати нарушения на материалния закон и процесуалните правила. Наведени са твърдения, че автомобилът не е управляван от касатора, тъй като е бил обект на престъпление от общ характер – обсебване, което обстоятелство не е взето под внимание от въззивната инстанция. За доказване на своата теза е представена Присъда № 278146/18.11.2019г. Иска се отмяна на постановеното решение и потвърдения с него електронен фиш.

Ответникът – СДВР, не изпраща представител и не изразява становище.

Прокурор от Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 211,

ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С електронен фиш серия К № 1604589/18.05.2017г., издаден от СДВР, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400лв., на основание на чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.1, т.4 от Закон за движение по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

С атакуваното решение СРС е потвърдил електронния фиш. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал необходимите писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК и въз основа на тях е обосновал правен извод, че в хода на административнонаказателното производство не е допуснато нарушение на процесуалните права и процесният електронен фиш съответства на материалния закон.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че атакуваното решение на СРС, НО, 101-ви състав е валидно и допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране, постановено срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. На основание чл.220 от АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в касирания съдебен акт.

Решението е правилно.

Въззивният съд е изяснил подробно фактите по делото като се позовал на събраните и приети по делото доказателства, които факти се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне.

Настоящата инстанция намира, че първоинстанционният съд, при правилно изяснена фактическа обстановка, е достигнал до законосъобразни правни изводи, с което правилно е приложил материалния закон.

Правилно първоинстанционният съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че касаторът е нарушил чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Касаторът като участник в движението, не се е съобразил с ограничението на скоростта за населено място. По аргумент от чл.21, ал.1 ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак – чл.21, ал.2 ЗДвП. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място, като разрешената скорост е 50 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл.189, ал.15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

Обжалваният електронен фиш съдържа предвидените в чл.189, ал.4 ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл.54 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл.189, ал.4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен

орган. Макар и нормата на [чл.189, ал.11 ЗДвП](#) да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо и след като в нормата на [чл.189, ал.4 ЗДвП](#) не е предвидено като задължително условие посочването на конкретен издател, датата на издаване и срок за обжалване на електронния фиш, то липсата им не представлява съществено процесуално нарушение на изискванията към формата и съдържанието на електронния фиш.

С изменението на разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП, обн. ДВ. бр. 19/2015г., в първото изречение думите “техническо средство” са заменени с изрза “автоматизирано техническо средство или система”, който израз е част от съдържанието на нормата и в редакцията ѝ, към датата на извършване на процесното нарушение. Със същото изменение на закона в дефиницията за “електронен фиш” по § 6, т.63 от ДР на ЗДвП е добавен изразът “и системи”, създадена е нова т.65 на същия параграф, с която се определя понятието “автоматизирани технически средства и системи”, според която това са “уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствието или отсъствието на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес”. Съгласно разпоредбата на чл.165, ал.3 от ЗДвП (нова - ДВ бр. 19/2015г.), на министъра на вътрешните работи е делегирана компетентност да определи с наредба условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение. В тази връзка е издадена е Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. на Министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр.36 от 2015г.), в сила от 23.05.2015г. С чл.2 от Наредба № 8121з-532/2015г. изрично е предвидено, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения–видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях съгласно чл.3 от Наредба № 8121з-532/2015г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система. Следователно, действащите разпоредби на ЗДвП и на Наредба № 8121з-532/ 12.05.2015г., предвиждат, че издаването на електронни фишове включва и нарушения, установени и заснети с всички видове АТСС, в т.ч. мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя в присъствие на контролен орган, поставящ начало и край на работния процес.

Настоящият съдебен състав намира довода в касационната жалба за неправилност на съдебното решение с твърдение, че касаторът не е управлявал процесния автомобил, а данните му са използвани неправомерно от собственика на автомобила, за неоснователен по следните съображения:

От събраните пред СРС писмени доказателства е видно, че в рамките на

административнонаказателното производство е бил установен собственикът на автомобила по данните за неговата регистрация. Съгласно чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Тъй като с чл. 188, ал. 1, изр.второ от ЗДвП е установена оборимата презумпция, че автомобилът се управлява от неговия собственик, тежестта за доказването на друг нарушител се носи от собственика на МПС, в производство по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП. След получаване на електронния фиш собственичката е следвало в 14-дневен срок да предостави в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство, на което лице да се издаде и изпрати електронен фиш за извършено нарушение, а първоначално издаденият фиш да се анулира. След като касаторката не е посочила такова лице, на което да се издаде фиша и е собственик на автомобила, наказанието за извършеното нарушение правилно е наложено на Й. А. Й.. Отговорността възниква по силата на изричната законова разпоредба на чл. 188, ал.1, изр. 2 от ЗДвП, като направените с касационната жалба възражения са неотнормими към фактическия състав на регламентираната от закона отговорност. Всички предпоставки за ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора са налице, поради което правилно съдът е потвърдил наказателното постановление. Това, че не разполага с копие от СУМПС на лицето, управлявало според него автомобила е следствие на пасивното поведение на касатора и не е основание за отпадане на административнонаказателната му отговорност. Това е изводимо и от самата декларация-приложение б, от текста на която е видно, че лицето което предоставя за ползване автомобил първо трябва да се убеди, че ползвателя е правоспособен водач, законно пребиваващ на територията на Р.България, както и да се снабди копие от свидетелството му. В тази връзка съдът следва да отбележи, че последвалите отношения между собственика на автомобила и ползвателя, както и постановената впоследствие присъда, са неотнормими към настоящето производство поради горните съображения.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл.218, ал.2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, XI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.08.2019г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 101-ви състав, постановено по н.а.х.д.№ 17754/2018г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.